22/12/2023

Αυστρίας Αρσένιος: Με τη Γέννηση του Χριστού το σκοτάδι της αγνωσίας γίνεται παρελθόν

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Ο Ιησούς Χριστός μας απαλλάσσει από τα χρέη, διώχνει τους φόβους μας, μας χαρίζει πλούσια τα εγκόσμια και τα υπερκόσμια αγαθά Του”. Αυτό σημείωνει, μεταξύ άλλων, ο Μητροπολίτης Αυστρίας και Έξαρχος πάσης Ουγγαρίας κ. Αρσένιος, στο μήνυμά του για τα Χριστούγεννα.

“Η ενσάρκωση του Θεού Λόγου εκ της Παρθένου Μαρίας διά Πνεύματος Αγίου είναι ιστορικό και αναντίρρητο γεγονός που κάθε χρόνο το γιορτάζει η Οικουμένη και το ζούν οι πιστοί ως σωτηριώδες παρόν. Το σκοτάδι της αγνωσίας γίνεται παρελθόν και για το μέλλον «εγκαινίζεται», γίνεται και πάλι προσιτή ως νέα, η άναρχος και αιώνιος Βασιλεία του μόνου αληθινού Τριαδικού Θεού”, αναφέρει σε άλλο σημείο.

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Μὲ εἰλικρινῆ χαρὰ καὶ ψυχικὴ ἀγαλλίαση σᾶς ἀπευθύνω καὶ φέτος τὸ ἀμετάβλητο σὲ σημασία ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος μήνυμα: «...ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυίδ». Εἶναι ὁ εὐαγγελισμός, τὸ καλὸ ἄγγελμα τῆς μεγάλης χαρᾶς! Τὸ μετέφερε ὁ Ἄγγελος στοὺς ταπεινοὺς βοσκοὺς τῆς Βηθλεὲμ καὶ διαχρονικὰ σὲ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος: «...ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ...». Τοὺς λόγους του ἄρχισε ὁ Ἄγγελος μὲ μιὰ σημαντικὴ παρακίνηση καὶ προτροπὴ πρὸς τοὺς ἀπληροφόρητους ποιμένες: «...μὴ φοβεῖσθε» (Λκ β΄ 96 -11). Τὴν ἴδια ἀγγελικὴ προτροπὴ εἶχε ἀκούσει καὶ ἡ Παρθένος Μαρία κατὰ τὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ: «...μὴ φοβοῦ... εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ...» (Λκ α΄ 30) . Ὁ Ἰωσὴφ ὁ μνήστωρ ἐνθαρρύνθηκε ἐπίσης ἀπὸ τὸν ἄγγελο μὲ τό «...μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριάμ...» (Μτθ α΄ 20).

Ὁ φόβος ἐμφωλεύει πράγματι στὴν καρδιὰ τοῦ κάθε ἀνθρώπου ὡς προπατορικὴ κληρονομία τῆς παρακοῆς καὶ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ νεκρωθεῖ γιὰ νὰ ἀναπτυχοῦν ὑγιεῖς σχέσεις μὲ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς συνανθρώπους. Στὶς μέρες μας διασπιστώνομε ἔντονο τὸ συναίσθημα τοῦ φόβου καὶ τὴν ἀβεβαιότητα ποὺ αὐτὸ δημιουργεῖ σὲ μεγάλους καὶ μικρούς. Τὰ αἴτιά του εἶναι σὲ κάθε περίπτωση διαφορετικὰ καὶ εἶναι δύσκολο νὰ ἀναλυθοῦν. Ἕνα σύνολο προβλημάτων προσωπικῶν, πολιτικῶν, κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων συνδεδεμένων μὲ τὶς περίπλοκες διανθρώπινες σχέσεις, μὲ τὶς ἀπρόβλεπτα γρήγορες ἐξελίξεις τῆς τεχνολογίας, τὶς πολεμικὲς συρράξεις,τὶς καταστροφὲς καὶ τὶς ἀλλαγὲς στὴ φύση φοβίζουν καὶ καταπονοῦν τὸ νοῦ, σκοτεινιάζουν τὴν ὅραση τοῦ θείου μεγαλείου τοῦ Δημιουργοῦ, ἐκμηδενίζουν τὴν ἐλπίδα γιὰ μελλοντικὴ βελτίωση καὶ ἀποκατάσταση. Ὁ Ἄγγελος ὅμως κηρύττει μὲ τὴν Γέννα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀγγελία τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ φόβου. «...ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος».

Ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας διὰ Πνεύματος Ἁγίου εἶναι ἱστορικὸ καὶ ἀναντίρρητο γεγονὸς ποὺ κάθε χρόνο τὸ γιορτάζει ἡ Οἰκουμένη καὶ τὸ ζοῦν οἱ πιστοὶ ὡς σωτηριῶδες παρόν. Τὸ σκοτάδι τῆς ἀγνωσίας γίνεται παρελθὸν καὶ γιὰ τὸ μέλλον «ἐγκαινίζεται», γίνεται καὶ πάλι προσιτὴ ὡς νέα, ἡ ἄναρχος καὶ αἰώνιος Βασιλεία τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Σήμερα οἱ «ἐπιγεγραμμένοι στὸ ὄνομα τῆς Θεότητος τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ μας» οἱ πιστοὶ Χριστιανοί, μαζὶ μὲ τὸ "πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου" αἰνοῦν τὸν Θεὸ καὶ λέγουν: «...δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Μὲ τὴν εὐδοκία τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, γράφει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ὁμοούσιος μὲ τὸν Πατέρα καὶ μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ προαιώνιος, ὁ ἄναρχος,

«κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται». Χωρὶς προσβολὴ γιὰ τὸν Ἴδιο, ταπεινώνει τὸ ἀταπείνωτο ὕψος Του. Ἡ θεία «κατάβαση» ἀποδεικνύει τὴν ἄφραστο καὶ ἀκατάληπτο συγκατάβασή Του γιὰ τὰ δημιουργήματά Του. Ὄντας Θεὸς τέλειος γίνεται τέλειος ἄνθρωπος καὶ ἐπιτελεῖται «τὸ πάντων καινῶν καινότατον, τὸ μόνον καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον» γεγονός, διὰ τοῦ ὁποίου ἐμφανίζεται ἡ ἄπειρος δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ὑπάρχει κάτι μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ νὰ γίνει ὁ Θεὸς ἄνθρωπος; διερωτᾶται ὁ Ἅγιος Πατήρ.
Καὶ ὅμως ἡ ἀνυπέρβλητη σὲ σημασία κατὰ σάρκα Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου συντελεῖται σὲ συνθῆκες ἀπουσίας κάθε μεγαλείου, σὲ ἄρνηση παροχῆς ὑπηρεσιῶν, σὲ ἐξεύρεση λύσεων «ἐκ τῶν ἐνόντων», σὲ ἄκρα πτωχεία! Πόσο φόβο καὶ τρόμο θὰ νοιώθαμε ἂν μᾶς συνέβαινε κάτι παρόμοιο; Μᾶς διαβεβαιώνει ὅμως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅτι μέσῳ τῆς «κενῆς» σὲ μεγαλεῖο Γεννήσεως γνωρίζομε τὴν χάρη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «ὄντας πλούσιος ἔγινε γιὰ σᾶς φτωχὸς ὥστε μὲ τὴ δική Του πτωχεία νὰ πλουτήσετε ἐσεῖς» (Β΄Κορ η΄ 9).

Ἡ «κένωση» τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὰ σπάργανα τῆς Γεννήσεως καὶ τὴ Φάτνη ἔφθασε ὡς τὴ σταυρικὴ θυσία καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεως μᾶς ἔδωσε τὴν ἀθανασία καὶ τὴν πρόσβαση στὸ θεῖο πλοῦτο τῆς αἰωνίου Βασιλείας. Κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ μὲ ἐλεύθερη θέληση νὰ διαλέξει τὴν προσκόλληση στὸν Ἀληθινὸ Θεὸ καὶ τὴν ἐναπόθεση τῆς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας του στὸν μοναδικὸ «Κύριο». Ὁ Δημιουργός μας μᾶς ἀγάπησε καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱόν Του «ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν» μᾶς λέγει ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὰ χρέη, διώχνει τοὺς φόβους μας, μᾶς χαρίζει πλούσια τὰ ἐγκόσμια καὶ τὰ ὑπερκόσμια ἀγαθά Του. Ἀποδεικνύει ὁ Θεολόγος ὅτι γιὰ νὰ μένει ὁ ἀόρατος Θεὸς ἐντός μας, γιὰ νὰ γίνεται ἡ καρδιά μας φάτνη τῆς τελείας Ἀγάπης, ὀφείλομε καὶ ἐμεῖς νὰ ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Ὁ ἀληθινὸς Θεὸς εἶναι Ἀγάπη καὶ «φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον» (Α΄ Ἰω δ΄ 16).

Σᾶς εὔχομαι ἀπὸ καρδίας νὰ γιορτάσετε εὐλογημένα Χριστούγεννα καὶ νὰ διέλθετε τὸ νέο σωτήριο ἔτος 2024 μὲ τὴν χαρὰ τῶν Ποιμένων καὶ τῶν Μάγων, μὲ ἐλπίδα στὸν πλουσιοπάροχο χορηγὸ τοῦ ἀφθάρτου πλούτου, μὲ ἔμπρακτη ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο.

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη καὶ ὀλόθερμες εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης σας

† Ὁ Αὐστρίας καὶ Ἔξαρχος Οὐγγαρίας Ἀρσένιος